

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 28/13
v Luxemburgu 14. marca 2013

Rozsudok vo veci C-420/11
Jutta Leth/Rakúsko, Land Niederösterreich

Nevykonanie posudzovania vplyvov projektu na životné prostredie v rozpore s právom Únie samo osebe v zásade nezakladá zodpovednosť štátu za čisto majetkovú škodu

Táto zodpovednosť však môže vzniknúť, ak vnútroštátny súd najmä rozhodne, že existuje príčinná súvislosť medzi nesplnením povinnosti a spôsobenou škodou, akou je zníženie hodnoty nehnuteľnosti v dôsledku rozšírenia letiska

Od pristúpenia Rakúska k Európskej únii v roku 1995 bolo letisko Viedeň viackrát upravované a rozširované bez toho, aby boli tieto projekty predtým podrobené posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie. Už počas prác bývala pani Leth v dome, ktorého je vlastníčkou a ktorý sa nachádza v bezpečnostnej zóne tohto letiska. Zažalovala Rakúsku republiku a Land Niederösterreich (Dolné Rakúsko) na rakúskych súdoch. Domáha sa zaplataenia odškodného vo výške 120 000 eur z dôvodu zníženia hodnoty jej domu, a to najmä v dôsledku hluku lietadiel. Okrem toho navrhuje, aby sa určila zodpovednosť štátu a spolkovej krajiny za budúcu ujmu. Svoje návrhy zakladá najmä na porušení smernice 85/337¹, ktorá stanovuje povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie v prípade verejných alebo súkromných projektov, ktoré by mohli mať významný vplyv v danej oblasti.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) rozhodujúci o tomto spore na poslednom stupni sa pýta, či povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie, ktorú majú príslušné vnútroštátne orgány, môže chrániť dotknutých jednotlivcov pred čisto majetkovou škodou spôsobenou projektom, v prípade ktorého sa také posudzovanie nevykonalo.

Podľa rozsudku Súdneho dvora z tohto dňa, pokiaľ smernica vyžaduje posudzovanie vplyvov takého projektu, akým je výstavba alebo rozširovanie letiska, na životné prostredie, musí také posudzovanie identifikovať, opisovať a posudzovať priame a nepriame účinky hluku na človeka, ak má tento projekt vplyv na využívanie nehnuteľnosti. Keďže však posudzovanie nezahŕňa vplyvy projektu na hodnotu hmotného majetku, nevzťahuje sa na hodnotu danej nehnuteľnosti.

Na majetkové škody sa tak v rozsahu, v akom predstavujú **priame hospodárske dôsledky** vplyvov projektu na životné prostredie, vzťahuje cieľ ochrany, ktorý sleduje smernica.

V prípadoch, keď má vystavenie hluku vyplývajúce z projektu významné účinky na človeka – ak sa zníži spôsobilosť obytného domu v dôsledku tohto hluku plniť svoju funkciu a sú dotknuté životné prostredie človeka, jeho kvalita života a prípadne zdravie – môže zníženie majetkovej hodnoty tohto domu predstavovať priamy hospodársky dôsledok týchto účinkov na životné prostredie, čo treba preskúmať v každom jednotlivom prípade.

Okrem overenia, že cieľom porušenej právnej normy Únie je priznať poškodeným jednotlivcom práva, tak ako bolo preukázané v tomto prípade, a že porušenie tejto normy je dostatočne závažné, je existencia priamej príčinnej súvislosti medzi predmetným porušením a spôsobenou

¹ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenená a doplnená smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151) a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003 (Ú. v. ES L 156, s. 17; Mim. vyd. 15/007, s. 466).

škodou nevyhnutnou podmienkou pre právo na náhradu, pričom overenie tejto existencie prináleží vnútroštátnemu súdu v súlade s usmerneniami Súdneho dvora.

Súdny dvor v tejto súvislosti pripomína, že smernica síce stanovuje posudzovanie vplyvov verejného alebo súkromného projektu na životné prostredie, ale vôbec neuvádza hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa zváženía vplyvov na životné prostredie s inými faktormi. Smernica tiež nebráni ani uskutočneniu projektov, ktoré môžu mať negatívne vplyvy na životné prostredie.

Nevykonanie posudzovania vplyvov projektu na životné prostredie v rozpore so smernicou preto samo osebe nepriznáva jednotlivcovi právo na náhradu čisto majetkovej škody spôsobenej znížením hodnoty jeho nehnuteľnosti v dôsledku vplyvov uvedeného projektu na životné prostredie. Toto konštatovanie vyplýva z práva Únie a bez toho, aby tým boli dotknuté menej prísne pravidlá vnútroštátneho práva v oblasti zodpovednosti štátu.

Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby overil, či boli splnené požiadavky práva Únie uplatniteľné vo vzťahu k právu na náhradu škody, a to najmä existencia priamej príčinnej súvislosti medzi údajným porušením a spôsobenou škodou.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499